

תלמודו בידו

דף ב עמוד א

א] סוכה שסככה גבוה למעלה מעשרים אמה, או שחמתה מרובה מצלתה, מה דינה ?

ב] לחכמים, מנין שסוכה שסככה גבוה למעלה מעשרים אמה פסולה ?

ג] לר' זירא, האם סוכה שבין שני הרים גבוהים כשרה ומדוע ?

ד] עד איזה גובה מניח קורה להתיר טלטול במבוי ?

ה] מדוע לגבי סוכה הגבוהה מעשרים אמה שנה התנא "פסולה", ואילו לגבי קורה הגבוהה למעלה מעשרים אמה שנה "ימעט" ?

א] למעלה מעשרים אמה: לחכמים, הסוכה פסולה. ולר' יהודה כשרה. חמתה מרובה מצלתה: פסולה, לפי שמיעוט הצל בטל ברוב חמה והרי הוא כמי שאינו.

ב] רבה: נאמר "למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי", ללמד שהיושב בסוכה צריך לראות את הסכך כדי שידע שהוא דר בסוכה וסוכה היא סכך, כשמה]. וכשהסכך גבוה מעשרים אמה אין העיץ שולטת בו.

ר' זירא: נאמר "וסוכה תהיה לצל", מכאן שאינו סכך אלא כשעשוי לצל. אבל בסוכה הגבוהה מעשרים אמה, אין הסכך מצל, אלא הדפנות.

רבא: "בסוכות תשבו שבעת ימים", מלמד שגובה הסוכה תהיה בשיעור שראויה לבניית עראי וואז כשרה אפילו שעשאה במחיצות של ברזל כדירת קבע.

ג] הדין: כשרה, אף שאינו יושב בצל סוכה אלא בצל ההרים. הטעם: כיון שהסכך ראוי להצל, שהרי לולי ההרים היתה מוצלת מחמת הסכך.

ד] לחכמים עד עשרים אמה כדי שיהיה לה היכר. לר' יהודה אפילו למעלה מעשרים אמה.

ה] 1. דיני סוכה הם מן התורה, ושייך בהם לשון פסול, כלומר שנעשית שלא כהלכה. אך איסור טלטול במבוי הוא מדרבנן, ולא שייך בו לשון פסול אלא לשון תיקון.

2. משום שבסוכה מוזכרים כמה פסולים וגבוהה, נמוכה, שאין לה שלש דפנות, וחמתה מרובה מצלתה, לכן לא האריך באופן תיקונה אלא קיצר ושנה פסולה.